

Ansicht op Beverwijk

Het ontstaan van het Wronkibos op historische grond

Wensen voor een toekomstig park in het versteende Beverwijk (deel 7)

In de afgelopen weken hebben wij het uitgebreid gehad over het ontstaan van het park Overbos en hun "medebewoners" (sporthal "de Walvis" en Beverwijkse Hockey Club Overbos). Een stadspark dat de geschiedenis is ingegaan als zeer omstrede. Niet alleen de financiën van dit park maar ook de nieuwbouw die men in het park had willen realiseren. Er is gelukkig in beperkte mate nieuwbouw gepleegd in en rond het park, denk aan o.a. het appartementencomplex 't Overloo, maar het park Overbos heeft nog een "mede bewoner", namelijk het Wronkibos.

Dit Wronkibos, gelegen tussen de Hoflanderweg en Beneluxlaan aan de randen van de wijk Zwaansmeer, mogen wij eigenlijk geen bos noemen. Het is een flink perceel, met honderden bomen en struiken, afkomstig uit het Poolse Wronki. Beverwijk en Wronki hebben sinds 1980 een vriendschapsband. Een band die nog altijd warm wordt gehouden door de icoon van de stedenband, de Beverwijker Wim Spruit. Hij nam het initiatief voor het bos. De grond lag er verlaten en rommelig bij. Het aan de overzijde van de Hoflanderweg geboren stadspark Overbos was prachtig om te zien, maar voor het verlaten moerasige plek was geen bestemming. Want op zeer natte locaties (moerasachtig) is de bodem bijna altijd verzadigd met water en staat de grondwaterspiegel doorgaans tot aan het maaiveld.

Laagveengebieden en oevers van rivieren, beken, meertjes en grachten zijn bekende locaties. Deze omstandigheid legt flinke beperkingen op aan de plantengroei. Het aantal soorten dat op deze locaties kan groeien is zeer beperkt. Wim Spruit, die

De woning van de familie Betjes aan de Hoflanderweg, met de naam Adrichem, stond ooit op de plek waar nu het Wronkibos ligt. (foto Stichting Prentenkabinet Van der Linden)

in Wronki een zogenoemde bomenschool in Wronki had bezocht, kwam met een idee. Stel grondmonsters van de Beverwijkse aarde samen en laat die testen door deze bomenschool. Op deze bomenschool, met een werk- en studiecentrum, werd uitgezocht waar welke boom, onder welke (weers)omstandigheden het beste zou gedijen. Ook werd in dit onderzoek de plek meegenomen waar duizenden bomen waren geplant en die door het werk- en studiecentrum nauwkeurig werden bestudeerd. Welke boom houdt van veel zon, welke kan met weinig water toe...

Het plan slaagde. En zo kon het gebeuren dat in 1996 exact 651 minibomen naar Beverwijk werden gebracht om geplant te worden aan de Hoflanderweg. Het toenmalige hoofd groenvoorzieningen van de gemeente Beverwijk, de heer Piet Rinkel begeleidde het proces en vandaag de dag staat het Wronkibos er nog altijd schitterend bij. De Poolse deskundigen hebben gelijk gehad: 'Wij sturen bomen die zeker zullen aan-

historische grond, gewijd Zwitsers marmer draagt de naam'.

Tekst: Co Backer.

daag van het Historisch Genootschap Midden-Kennemerland en Museum Kennemerland: 'Wronkibos aardt in

slaan in de Beverwijkse grond'.

Volgende week: Aandacht aan het jubileumboek 'Gisteren was ooit van-